

Η “Φωνή Κυρίου” της 27ης Σεπτεμβρίου: Η ανταμοιβή της Υπακοής

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

27 Σεπτεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 39 (3513)

«ΑΝΗΡ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ ΕΙΜΙ»

Τήν πρώτη Κυριακή, άμέσως μετά τήν όλοκλήρωση τοῦ κύκλου τῆς έορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, ἡ Ἐκκλησία μας όρίζει νά διαβάζεται τό άπόσπασμα άπό τό εὐαγγέλιο τοῦ Λουκά, πού άναφέρεται στήν κλήση άπό τόν Χριστό τῶν πρώτων μαθητῶν. Άνάλογο άπόσπασμα άπό τό

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ Α’ ΛΟΥΚΑ - όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού, κατά την 27η Σεπτεμβρίου 2020.

«ΑΝΗΡ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ ΕΙΜΙ»

Τήν πρώτη Κυριακή, αμέσως μετά την ολοκλήρωση του κύκλου τής έορτης τής Ύψώσεως του Σταυρού, ή Εκκλησία μας όρίζει νά διαβάζεται τό απόσπασμα από τό εύαγγέλιο του Λουκά, πού αναφέρεται στην κλήση από τόν Χριστό των πρώτων μαθητών. Ανάλογο απόσπασμα από τό εύαγγέλιο του Ματθαίου διαβάζουμε μετά την Κυριακή των Αγίων Πάντων. Σταυρός καί αγιότητα αποτελούν γιά την Εκκλησία την όδό προς τή Βασιλεία του Θεού. Καί αυτή ή όδός δέν αναφέρεται μόνο σ' εκείνους πού επιλέγουν τόν τρόπο τής ζωής των Αποστόλων, αφιερώνοντας τόν έαυτό τους στή διακονία του λαού του Θεού. Αναφέρεται καί στόν κάθε χριστιανό, ό όποιος καλείται μέ τή μαρτυρία του νά μιλήσει γιά τόν Χριστό στους ανθρώπους καί νά δώσει από την πίστη του καί την αγάπη του προς Έκείνον παρηγοριά σέ όλους όσοι σχετίζονται μαζί του, έξερχόμενος από την καθημερινότητά του, από την εργασία του, τίς συγγενικές του σχέσεις, τά προγράμμάτα του, γιά νά φανερώσει τόν Χριστό μέ τή ζωή, τόν λόγο καί τά έργα του.

Ό Χριστός δίνει όσα χρειαζόμαστε

Ό Χριστός ανεβαίνει στό πλοiάριο του Πέτρου καί διδάσκει τόν λαό πού βρίσκεται στην άκτή. Όταν ολοκληρώνεται ή διδασκαλία, προτρέπει τόν Πέτρο νά ρίξει τά δίχτυα του στή θάλασσα. Έκείνος κάνει ύπακοή στό παράγγελμα του Κυρίου καί ρίχνει τά δίχτυα. Διαπιστώνει ότι, ενώ τή νύχτα κουράστηκε χωρίς αποτέλεσμα, τώρα γεμίζουν από ψάρια τόσο τό δικό του πλοiάριο όσο καί αυτό των συνεταίρων του, μέ αποτέλεσμα καί τά δύο νά κινδυνεύουν νά βυθιστούν από τό βάρος. Καί τότε ό Πέτρος πέφτει στά γόνατα του Χριστού καί αναφωνεί: «Έξελθε απ' έμού, ότι άνήρ άμαρτωλός είμι, Κύριε» (Λουκ. 5,8), γιά νά λάβει από τόν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ε' 1-11)

Ἡ ἀνταμοιβή τῆς ὑπακοῆς

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα, ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διεβρόντησαν δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβεῖσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἣ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ὁ Ἰησοῦς ἐστεκότανε κοντά εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα κοντά εἰς τὴν λίμνην, ἀλλ' οἱ ψαράδες εἶχαν βγῆ καὶ ἔπλεναν τὰ δίχτυα. Ἐμπῆκε εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ πλοῖα τὸ ὅποῖον ἀνῆκε εἰς τὸν Σίμονα καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ ἀπομακρυνθῇ λίγο ἀπὸ τὴν ξηράν. Τότε ἐκάθησε καὶ ἐδίδασκε τὰ πλήθη ἀπὸ τὸ πλοῖον. Μόλις ἔπαυσε νὰ μιλῇ, εἶπε εἰς τὸν Σίμονα, «Πήγαινε εἰς τὰ βαθειὰ καὶ ρίξε τὰ δίχτυα σας γιὰ ψάρεμα». Καὶ ὁ Σίμων ἀπεκρίθη, «Διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύχτα ἐκοπιάσαμε χωρὶς νὰ πιάσωμε τίποτε. Ἀλλ' ἐπειδὴ σύ τό λές, θά ρίξω τὸ δίχτυ». Ὅταν τὸ ἔκαναν, ἔπιασαν πολλὰ ψάρια, καὶ τὸ δίχτυ τοὺς ἄρχισε νὰ σχίζεται. Καὶ ἔκαναν νεύματα εἰς τοὺς συντρόφους των πού ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον, νὰ ἔλθουν νὰ τοὺς βοηθήσουν· καὶ ἦλθαν καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα, ὥστε νὰ κινδυνεύουν νὰ βυθισθοῦν. Ὅταν ὁ Σίμων Πέτρος εἶδε τί ἐγίνε, ἔπεσε εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἶπε, «Φύγε ἀπ' ἐδῶ, Κύριε, διότι εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός». Αὐτὸ τό εἶπε διότι ἐξεπλάγη καὶ αὐτός καὶ ὅλοι ὅσοι ἦσαν μαζί του μέ τὰ ψάρια πού ἔπιασαν, ἐπίσης καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, οἱ ὅποιοι ἦσαν συνεταῖροι τοῦ Σίμωνος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμονα, «Μὴ φοβᾶσαι· ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θά πιάνης ἀνθρώπους». Καὶ ὅταν ἔφεραν τὰ πλοῖα εἰς τὴν ξηράν, τὰ ἄφησαν ὅλα καὶ τὸν ἀκολούθησαν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

